

Inger Fjærbu Lyngroth
Lyngrothveien 305, 4820 Froland
Eier av Lyngroth Gnr 67 Bnr 29

Lyngroth 08.09.2022

Høringsinnspill – Kommuneplanens arealdel, Froland kommune

Bakgrunn for innspill

Jeg er født i 1940 i Brekkedalen i Bjornesbygda, nå Arendal kommune. I 1959 giftet jeg meg med mannen min som var fra Lyngroth og i alle årene siden har jeg bodd her på Lyngroth. Min store interesse året rundt har vært, og er fortsatt, turer i skogen, på ski eller til fots, gjerne med bærplukker, fiskestang eller soppkurv. Etter å ha kjent dette området i «trekant» mellom Bøylestad, Lyngroth og Brekka i mer enn trekarthundre år, er det ikke vanskelig for meg å skrive under på at dette har vært og er et svært viktig rekreasjonsområde, ikke bare for oss som bor her, men også for befolkningen i det adskillig mer tettbygde Arendalsområdet.

Froland kommune presenterer seg gjerne som en kommune der folk kan bo og leve nær naturen og der kommunale myndigheter legger til rette for friluftsliv for folk flest. Et område på 1800 da med verdifulle vegetasjonstyper og rikt biologisk mangfold har en verdi som ikke kan måles. Naturreservatene Urdalen, Eikåsen, Lusemyr og Haugsjåknipen, er ikke isolerte øyer. Området mellom disse framviser også et stort og til dels sjeldent arts mangfold. Om disse biotopene ødelegges, kan de ikke erstattes eller gjenetableres. Arealet som vi står i fare for å ødelegge økes dramatisk på grunn av behov for tilkomstvei. Ifølge Froland kommunes arealplanlegger er 1800 da et utgangspunkt, totalt skal det settes av 3800 da og slik jeg forstår det, kommer veiene i tillegg.

Både jeg, mine fire døtre og resten av slekta har sterk tilhørighet til dette landskapet. Stedene i naturen som vi kjenner så godt og som vi oppsøker for å glede oss over alt fra ville orkidéer og gamle eiketrær til vakende aure og hekkende fiskeørn. For oss som har det meste av livet bak oss, er både vår livshistorie og vår identitet forbundet med dette landskapet som nå står i fare for å bli rasert. Men ikke minst vil vi kjempe for bygdas, og også byens, barn og unge. De har framtida og også mulighetene foran seg, om vi ikke fratrar dem det siste ved å iverksette forhastede og irreversible planer.

Veitrasé Mårvann/Gullknapp – Bøylestad

Når det gjelder veitraséen som er foreslått fra Gullknapp til Bøylestad, går denne dels gjennom skogspartier med høy bonitet, dels over dyrka mark. Den går også gjennom gammelt kulturlandskap med gamle gårder og helt inntil det største sammenhengende gravfeltet vi har i området bestående av seks gravhauger. De ligger forøvrig godt eksponert og er synlige fra turvei/sykkelrute der den passerer Jordet på Lyngroth. Veitraséen som er foreslått krysser og vil dermed ødelegge eksisterende attraktive turveier. Den vil også komme i konflikt med sykkelveien fra Nelaug til Arendal. På kartet i planene ser det ut som den foreslåtte veien over en betydelig strekning skal gå der sykkelveien ligger

i dag. Den benyttes flittig av folk i alle aldre. Det framstår derfor av nevnte grunner som meningsløst å bygge vei gjennom dette landskapet framfor å utbedre jernbanen.

Konsekvenser for mennesker og miljø

Så vidt jeg kan forstå er det ikke mulig å sette i gang konsekvensutredning med tanke på forurensning fra den industrielle produksjonen siden hverken Froland kommune eller Fossekompaniet kan si noe om hva slags industri som skal etableres. Det er bekymringsfullt. At det loves en gigantisk grønn industri er ikke tilstrekkelig til å berolige undertegnede. Det som imidlertid er helt klart er at planene om storindustri på Bøylestad skaper «støy» som allerede nå har store menneskelige omkostninger. Det bør ikke undervurderes.

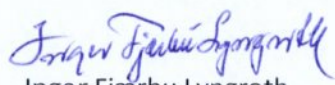
Konklusjon

Med hensyn til foreslått veitrasé mellom Gullknapp og Bøylestad vil de negative konsekvensene for natur, friluftsliv, skogsdrift, landbruk, kulturlandskap og fornminner være av et omfang og en alvorlighetsgrad som gjør alternativet uaktuelt.

Som det ble sagt i presentasjonen til arealplanlegger Ørnevik på Froland kommunes informasjonsmøte den 5. september, er det minst miljøbelastende at produksjonssteder ligger nær en utskipningshavn. Dette forutsetter regionalt samarbeid det kraften føres til industri i kystnære områder. En kraftlinje er et langt mindre natur- og miljøbelastende inngrep enn nedbygging av et stort areal med tilhørende trafikkerte veier. Å etablere industri langt fra kystlinjen på et stort areal midt inne i det som er et av de få sammenhengende naturområdene i Arendalsregionen, vil være til hinder for landbruk, skogsdrift og friluftsliv. Det vil sist, men ikke minst innebære dramatisk og omfattende tap av verdifull natur.

Jeg ber om at disse punktene tas med videre i saken.

Med vennlig hilsen

Inger Fjærbu Lyngroth